

ВПЛИВ ПОХІДНИХ ТІАЗОЛІДИНУ НА ПАРАМЕТРИ ВАРІАБЕЛЬНОСТІ СЕРЦЕВОГО РИТМУ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ТВАРИН

Актуальність проблеми пошуку вискоєфективних антигіпоксантів серед природних і синтетичних сполук зумовлена надзвичайною вагомістю гіпоксичного синдрому, що лежить в основі патогенезу різних захворювань і патологічних станів, у тому числі зумовлених впливом на організм екстремальних факторів зовнішнього середовища. У цьому відношенні проводили дослідження фармакологічних речовин, що можуть впливати на перебіг метаболічних процесів, змінювати чутливість життєво важливих органів і систем організму до нестачі кисню, покращувати засвоєння кисню і його надходження до тканин, регулювати і підтримувати оптимальний рівень компенсаторно-приспосувальних реакцій організму при кисневому голодуванні.

Тому метою даної роботи було провести пошук та дослідження ефектів дії таких препаратів – похідних тiazолідину, які мають широкий спектр біологічної активності при експериментальних моделях кисневого голодування.

Дослідження проводили на білих щурах масою 180–200 г, низькорезистентних до

гіпоксії. Розчини препаратів, похідних тiazолідину, вводили парентерально за 45 хв до впливу гіпоксичної гіпоксії (6000 м впродовж 60 хв). На кожному з етапів експерименту проводили аналіз варіабельності серцевого ритму з використанням кореляційних та спектрально-хвильових методів. Для цього здійснювали запис периферичного пульсу із застосуванням фотоплетизмографічного датчика неінвазивно на ненаркотизованих тваринах (М. Р. Гжегоцький та ін., 2008).

У дослідній групі з попереднім до дії гіпоксичної гіпоксії введенням препаратів спостерігали зниження ступеня симпатикотонії при відновленні активності автономного контуру щодо групи без корекції. Про це, зокрема, свідчить нормалізація рівня загальної потужності спектра, а також відновлення величин SDNN, CV. Загалом встановлено, що профілактичне використання похідних тiazолідину вірогідно модулює активність регуляторних систем різних рівнів, запобігаючи перенапруженню стресреалізуючих ланок, зумовлених гіпоксичною гіпоксією.

Т. В. Трегуб, А. Г. Відавська
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МКЛ № 1, ОДЕСА

ІНТЕГРАТИВНЕ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНИХ ГЕПАТИТІВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ МІНЕРАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Значна поширеність вірусних гепатитів в Україні є однією з найактуальніших проблем. Однак розроблені схеми лікування за протоколом, на жаль, не вирішують усі питання щодо цієї патології.

Метою даної роботи було оцінити лікувальний ефект хворих на хронічні вірусні гепатити В та С.

Проведено клінічне спостереження та комплексне обстеження 60 хворих на хронічні вірусні гепатити В та С віком від 18 до 50 років. Збудники інфекції ідентифікували за допомогою ПЦР та ІФА крові. Загальноклінічне обстеження хворих включало також загальнобіохімічне і стан SH- та SS-груп, НАД, НАДН. Хворих було поділено на дві когортні групи: 1-ша – пацієнти, які одержували базове лікування; 2-га – пацієнти, які, крім базової терапії, отримували лікувально-профілактичний мінеральний концентрат “Вита”, роз-

роблений на базі лікарського препарату “Намацит” (реєстр ЛЗ України, 1997; дозвіл МОЗ України №5.08.07/400 і 5.08.07/252-253).

Статистичну обробку проводили методом дисперсійного аналізу за допомогою стандартних пакетів програми “Statistica 5.5”.

Клінічне поліпшення стану хворих 1-ї групи спостерігалось на 7 добу, в 2-й групі – на 3 добу. Ефективність терапії, за показниками біохімічних даних, у 1-й групі становила 60 %, у 2-й – 83,3 %. При цьому в 2-й групі після лікування рівень показників кислотно-лужного балансу був практично нормальним. Застосування мінерального концентрату “Вита”, який має властивість інтегральної корекції метаболічного ацидозу та алкалозу, значно покращує лікувальний ефект та зменшує окисну модифікацію тіолів в еритроцитах крові, яка виникає у хворих на хронічні гепатити.